

۱۴ - ای احبای الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۴ - ای احبای الهی

ای احبای الهی، در این کور رحمانی که قطرات بفضل الهی موج دریا یافته و ذرات باوج عترت شتافته، طیور ضعیفه از حسیض هوان بسماء رحمن عروج نمودند و نفوس عاجزه در ظلّ کلمه بقوت مؤیده ظاهر شدند اطفال در مراتب عرفان در صدر جلال نشستند و علمای مشاهیر از عدم توفیق و نخوت بشریه در محافل تبیان بصفّ نعال رسیدند. این عظیم جمال قدیمست که بیچارگان را در ظلّ الطاف پناه عنایت فرمود و مأیوسان را در ساحت احسان راه داد. پس لسان ناطق را بشکرانه الطاف حضرت خالق بگشائید و بگوئید پروردگارا ستایش ترا سزاست که این بیکسانرا بنخیم عنایت راه دادی و این فقیرانرا بکنز عنایت دلالت فرمودی و این ذلیلانرا بعزت قدیمه هدایت کردی حمد ترا شکر ترا ای پروردگار

ORIGINAL

AUDIO